

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gennaro Cafaro

Vastapuoli: DQ

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko meri- ja lentoliikennelain 748 §:n 3 momentin täytäntöön panemiseksi 9.9.2008 annettuun ministerineuvoston puheenjohtajan asetukseen sisältyvä kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään DQ:n ohjaamohenkilöstön työskentelyä koskevista rajoista ja erityisesti työsuhteen automaattisesta päättymisestä työntekijän täyttäessä 60 vuotta, ristiriidassa asetuksen N:o 1178/2011 ⁽¹⁾ sen osan kanssa, jossa asetetaan 65 vuoden ikäraja lentäjien työskentelylle kaupallisessa ilmakuljetuksessa, ja voidaanko viimeksi mainittua asetusta soveltaa käsiteltävään asiaan, kun on todettu, ettei kansallista erityislainsäädäntöä sovelleta?
- 2) Toissijaisesti kysytään, että jos katsotaan, ettei asetusta N:o 1178/2011 voida soveltaa aineellisesti tähän asiaan, onko edellä mainittu kansallinen lainsäädäntö ristiriidassa ikään perustuvan syrjinnän kieltoa koskevan periaatteen kanssa, josta säädetään direktiivissä 2000/78 ⁽²⁾ ja määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (21 artiklan 1 kohta), joka konkretisoidaan direktiivillä 2000/78?

⁽¹⁾ Siviili-ilmailun lentomiestöä koskevien teknisten vaatimusten ja hallinnollisten menettelyjen säätämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 nojalla 3.11.2011 annettu komission asetusta (EU) N:o 1178/2011 (EUVL 2011, L 311, s. 1).

⁽²⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
26.6.2018 – AW, BV, CU ja DT v. Liettuan valtio, jota edustaa Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo
tarnyba, Bendrasis pagalbos centras ja Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija**

(Asia C-417/18)

(2018/C 352/21)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: AW, BV, CU ja DT

Vastaaja: Liettuan valtio, jota edustaa Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras ja Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Säädetäänkö direktiivin 2002/22/EY, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136/EY, ⁽²⁾ 26 artiklan 5 kohdassa sijaintitietojen pakollisesta toimittamisesta, jos puhelut soitetaan SIM-kortittomista laitteista?
- 2) Jos jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä sallitaan yksityishenkilöiden soittavan eurooppalaiseen hätänumeroon 112 ilman SIM-korttia, tarkoittaako tämä sitä, että tällaisia hätäpuheluja koskevat sijaintitiedot on määritettävä direktiivin 2002/22/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136/EY, 26 artiklan 5 kohdan mukaisesti?

- 3) Onko menettelysääntöjen, jotka koskevat tilaajien ja/tai käyttäjien pääsyä hätäpalveluja tarjoavien viranomaisten palveluihin (sellaisina kuin ne olivat voimassa 11.11.2011–15.4.2016), 4.5.4 kohdassa vahvistettu kansallinen lainsäädäntö, jossa muun muassa säädetään, että yleisten matkapuhelinverkkojen tarjoajien on toimitettava sijaintitiedot tukiaseman (sektori) kattavuuden (Cell-ID) tarkkuudella, mutta jossa ei täsmennetä täsmällisyyden vähimmäistasoa (etäisyytenä), jolla tukiasemien on määritettävä soittajan sijainti, eikä tukiasemien sijoittelun tiheyttä (etäisyytenä), direktiivin 2002/22/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136/EY, 26 artiklan 5 kohdan mukainen, kun viimeksi mainitun säännöksen mukaan toimivaltaisten sääntelyviranomaisten on vahvistettava annettujen sijaintitietojen täsmällisyyttä ja luotettavuutta koskevat perusteet?
- 4) Jos ensimmäiseen kysymykseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan, että jäsenvaltion on varmistettava, että sijaintitiedot määritetään direktiivin 2002/22/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136/EY, 26 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ja/tai kolmanteen kysymykseen vastataan, että kansallinen lainsäädäntö on ristiriidassa direktiivin 2002/22/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136/EY, 26 artiklan 5 kohdan kanssa, kun viimeksi mainitun säännöksen mukaan toimivaltaisten sääntelyviranomaisten on vahvistettava annettujen sijaintitietojen täsmällisyyttä ja luotettavuutta koskevat perusteet, onko kansallisen tuomioistuimen ratkaistessaan vahingonkorvausta koskeva asia todettava välitön syy-yhteys unionin oikeuden rikkomisen ja yksityisille aiheutuneen vahingon välillä vai onko riittävää todeta välillinen syy-yhteys unionin oikeuden rikkomisen ja yksityisille aiheutuneen vahingon välillä, jos kansallisen lainsäädännön ja/tai kansallisen oikeuskäytännön mukaan vastuun syntymiseksi riittää, että osoitetaan välillinen syy-yhteys lainvastaisten toimien ja yksityisille aiheutuneen vahingon välillä?

⁽¹⁾ Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL 2002, L 108, s. 51).

⁽²⁾ Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 25.11.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/136/EY (EUVL 2009, L 337, s. 11).

Kanne 29.6.2018 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-430/18)

(2018/C 352/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Scharf, J. Rius ja G. von Rintelen)

Vastaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että Espanjan kuningaskunta on jättänyt noudattamatta sille maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä 23.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/92/EU ⁽¹⁾ 29 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole 18.9.2016 mennessä antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut kaikkia niitä komissiolle.

— velvoittaa Espanjan kuningaskunnan SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla suorittamaan 48 919,20 euron suuruisen päivittäisen uhkasakon sen tuomion julistamispäivästä, jolla direktiivin 2014/92/EU noudattamisen edellyttämien säännösten antamista koskevan velvoitteen tai ainakin ilmoittamisvelvoitteen noudattamatta jättäminen todetaan.